

יהודי הוא מי שהתגייר כהלכה

או שנוולד לאם 16

לעודד את קבוצתם במישחק על גמר גביע אירוסה. הוא יצא לקניות בעיר. אחריו הלך כו כ-30 איש, והם נכנסו בדיוק לאותם החנויות שהוא נכנס אליהן. בזמן המישחק הוא כימעט וחטף סטירה מאחד האוהדים. זה הסביר לו שהוא קנה תחתונים לאשתו באותה החנות שגינת קנה בה גרביים.

את דמות אביו, משה דיין, יעל, הנשואה לתאלוף רב שיאון, אמרה שבפסיכולוגיה היו מקבלים בעד דיאגנוזה כמו זו ציון נמוך מאוד. ענה לה מני: "אבל בתור עלילה של ספר, זה יימכר טוב מאוד."

יעל דיין אמרה שהיא פוחדת לכתוב ספר על אביו.

למחזאי יהושע סובול יש הגדרה חדשה לשאלה הנצחית מיהו יהודי: "כל מי שהתגייר כהלכה, או נולד ל-אם 16."

בטור שלו, הראשון, בעל המישר, כותב סובול הראשון, על מי שקל שיר ילדים מאוד ידוע: "השר שרון בביטחון / רץ בבוקר

ישכח אותה. באחד הבקרים, כאשר המישלחת הישראלית אכלה את ארוחת הבוקר שלה בחניה האדום בקאהיר, סיפר לו עיתונאי מצרי, יהושע (שר-קה) כהנא שנילווה למישר לחת, שכאשר דיווח באותו בוקר למערכת על הדינונים בי מצריים, סיפרו לו שיש פילוג במפלגה הליברלית, השר יצחק ברמון פרש מהתנועה, ו-עימו שני הח"כים הצעירים הירושלמיים, דן תיכון ודרור זייגרמן. כהנא שאל אותו: "ועם מי אתה הולך?" הלחמניה נתקעה בפיו של בדיאן, הוא פנה ליועץ שרהתיירות לענייניתיקשורת, צבי ריימן, שישב לצידו, ושאל אותו אם הוא שמע על כך. ריימן, שהיה לו חלק במתיחה, השיב שהיו

במלאת 85 למוהיג מס"מ מאיר יערי, נזכרו בבית מפ"ם שלא אחת המיתו עיתונאים את יערי בהבלפה. באחד הלילות סמוך לחצות התקשר כתב משדוריישראל, עם דוברת התנועה, נעמי ריפתין, ושאל אותה אם נכרנה השמועה כי יערי נפטר. נעמי, בתו של מנהיג סמאלי אחי, יעקב (קובה) ריפתין, המנוח, השיבה בשלילה, אך כדי לבדוק את אמיתות הידיעה היא טילפנה לויקטור שמר-פז, הוא הרגיע אותה והסביר לה שיתו מתקשרים כל שבועיים, ושואלים אותו שאי לה דומה. אך הוא הציע לה שליטת בביטחון היא תתקשר עם יערי עצמו. נעמי טילפנה ל-ביתו של יערי בקיבוץ מרחב

אחרי כך, כשהמשיך בסיוור הקניות שלו, מצא בחנות אחת תחתונים זולים יותר. אחרי שצפה בהצגה הזונה הגדולה מבבל של חנוך לוי, אמר יוסי שריד, שמה שחמור זה לא ששוחטים ילד על הבימה, מבשלים אותו, אוכלים אותו ואחרי כך אף פולטים אותו — מה שחמור הוא שכל זה קורה, וזה לא מזין לו כלל.

משום שלדעתה אין זה נכון, כפי שטוענים. שהזמן מרפא את זיכרונות העבר. מסיק תוכנית-הטלוויזיה כלבוטק, רפי גינת, מספר שבניגוד לרושם שעשוי להירוצר, הוא צרכן גרוע ביר, תר, ואת זאת למדו, על בשר רם, מי שהלכו אחריו וקנו במקומות שהוא קנה בהם. כי שהיה גינת בקלן, יחד עם אוהדי מכבי תל-אביב שבאו

ללבנון / הוא טיפס על העץ / מילחמות חיפש // אי ואבוי לו לשוב / גודמן את השואו גנב / הוא טיפס על העץ / מילחמות חיפש. בערב-ראיונות שאל מני פאר את יעל דיין אם העובדה שהיא נישאה ל-גבר שהיה מבוגר ממנה ב-16 שנה, ושהיה בעל דרגה גבוהה בצבא, קשורה בחיפוש שלה אחרי מישהו שיזכיר לה

שיגעון פרס

מחבק פעילה מיפגותית, מירה סלוק, בחגיגות המימונה בגן-סאקר בירוש-לים, לעיני קהל-סקרנים. פרס, שהופיע בשעות הצהריים במקום, הוכנס לרחבה המגודרת ברשת כפולה, מסביב לבימת-הכבוד. לפני שעלה לבימה, הוא שפע חיוכים והתלוצץ עם העיתונאים. אך כאשר המנחה חזמין אותו לעלות לבימה, החל הקהל צועק: "בגין, בגין!" ואחרי כך, "בוז!" ממושך. פרס ויתר על הנאום שהתכוון לשאת, אולי משום שנעלב כשראה את הקוף שהביא אחד מהעומדים בשורה הראשונה שקראו נגדו קריאות-יגאי (למעלה).

יה, ולמרות שהיתה זו שעה מאוחרת, ענה יערי לטלפון בעצמו. נעמי, שהתבלבלה מעט, אמרה: "רציתי להזכיר לך שמחר מתקיימת ישיבה של ריכוז מפ"ם."

איש אחד שלא ישכח את ביקורו במצריים, ולאיר דוקא משום שנהנה שם, הוא גוסטב בריאן, יושב-ראש מועצת-המנהלים של החברה לפיתוח מיפעלי תיירות. בדין, ח"כ-הליברלים לשעבר, השתתף במישלחת-התיירות שיצאה למצריים לסיבוב-שיר זות אחרון, ערב הנסיגה. וני-זל קורבן למתיחה שהוא לא

משוחח עם ח"כ חרות דב שילנסקי, לפני שהשניים עלו לבימת-הכבוד. שילנסקי עמל, כדי לשכנע אותו לעלות לבימה. הרב הראשי האשכנזי סירב תחילה לעלות, בטענה שאם הראשון-לציון, הרב עובדיה יוסף, אינו נוכח במקום, אין הוא יכול לבוא במקומו.

שלמה גורן